

Kun et NEJ kan sprænge rammerne!

14. februar 2020

Industriens forlig giver hverken den forandring eller de forbedringer, der skal til. Det blev endnu et kriseforlig i rækken. Det er ikke godt nok. Hverken for dem det dækker eller som ramme for forhandlingerne på de øvrige områder. Rammerne må sprænges med et NEJ.

Af Arbejderpartiet Kommunisterne, APK

Nej til tilbuddet om smuler i stedet for lønstigninger

Mindstelønnen foreslås kun at skulle stige med 2,50 kr. pr. år over de næste 3 år – reelt knap nok til at dække de kommende prisstigninger. De lavtlønnede og de fleste på flexjob får reelt ingenting. Tilbuddet til lærlingelønnen på 1,7 % ædes op af inflationen næsten før det udbetales.

De individuelle lønstigninger på Fritvalgsordningen kan arbejdsgiverne fratække ved lokalforhandlingerne.

Industriens fagtop og forhandlere har solgt kravene om en kollektiv markant højere løn og mindsteløn som værn mod social dumping og års løntilbageholdenhed.

Nej til øget fleksibilitet – kravet om nedsat arbejdstid til 30 timer om ugen gælder fortsat

Arbejdsgiverne får igen ret til at kræve en øget fleksibel arbejdstid med mulighed for tilsidesættelse af 11-timers reglen 10 dage om måneden op til 45 dage om året.

Hvornår er forhandlerne sidst kommet med væsentlige resultater? Fagbevægelsens topfolk og forhandlere kan sagtens anbefale et ja, de bliver nemlig ikke selv ramt – hverken på pengepung eller arbejdsforhold af deres egen forligsaftale med arbejdsgiverne. Det bliver dem der skal arbejde og leve under den derimod. Her er den påståede mangeårige reallønsfremgang, som Metalformanden angiver der har været, svær at få øje på.

Belært af erfaring må kravet om afskaffelse af de udemokratiske sammenkædningsregler denne gang rejses. De er til for at kunne tryne områder med nej-flertal ligesom ved OK17. De er det modsatte af solidaritet og parolen om at få alle med.

De mange OK20-aktiviteter på arbejdspladser og i klubber viser at viljen til forandring er klart til stede. Flere og flere siger NEJ. En Stem Nej-kampagne må bredes ud til alle grupper og brancher. Aktionsdagen d. 14. februar er ikke en øm Valentins Dags omfavelse af classesamarbejdet mellem arbejdsgiverne og fagtoppen. Det er en markering af, at kravene fortsat skal gennemføres, og kun et Nej kan sprænge rammerne, når der sættes handling bag.

Arbejderpartiet Kommunisterne, APK – 14.2.2020

Kvindekamp – musik – og fællesskab i Christianshavns beboerhus

8. marts

KVINDERNES INTERNATIONALE KAMPDAG I KØBENHAVN

Et program fyldt af politisk musik, kvindestemmer fra bevægelserne og kvindekamp. Vi skal høre Ulla Curdt fra Næstehjælperne, Marie Blønd fra Forældrebevægelsen Hvor er der en voksen, Ditte Danielsen fra Boligbevægelsen Almen modstand, Line Kattepine fra Tid til Fred og Marie Herget fra Kvinder i Kamp. Med sang og musik fra Søsterkoret, Røde Horn, Line Kattepine, Lizette Lassen og Esben Just.

Beboerhuset Christianshavn Dronningensgade 34 søndag d. 8. marts kl. 14-17

Kvinder i Kamp har et supergodt program klar for 8. marts i København. Kvindeorganisationen opfordrer alle, både kvinder, mænd og børn til komme og tage deres kammerater, kolleger, familie og venner med til et brag af en kampdagsfejring.

– Vi bygger på en over 100 år gammel historie, hvor kvindebevægelsen har brugt dagen til at samles om de vigtigste krav i kvindekampen. Derfor vil vi i Kvinder i Kamp give talerstolen til en række kvinder, der står midt i kampe som kvinder fører lige nu, siger Marie fra Kvinder i Kamp til KPnet.

Kvinder i Kamps 8. marts har talere fra en række forskellige bevægelser, heriblandt boligbevægelsen Almen Modstand, der organiserer protester mod ghettopakken og retten til gode og billige boliger.

– Det er helt fundamentalt for at kvinder kan leve økonomisk uafhængigt, at de kan få et sted at bo der er til at betale. Derfor vil boligkampen altid være en kvindekamp, fortsætter Marie

Derudover er der talere fra den sociale modstandsbevægelse og fra forældrebevægelsen ”Hvor er der en voksen”.

– Det er helt grundlæggende for os at kæmpe for en selvstændig indkomst uanset livssituation. Men det er ligeså grundlæggende at slås for, at vi både kan arbejde og have børn samtidig som kvinder uden at gå helt ned på det. Derfor giver vi ordet til kvinder der rejser de krav.

Igen i år har Kvinder i Kamp også en række fantastiske musikere på programmet.

– Det giver en hel særlig følelse af samhørighed på et arrangement som vores, at der er et stærkt og politisk kulturelt program.

Det kulturelle program bliver leveret af rapperen Line Kattepine, der har politiske tekster mod krig. Line vil foruden sin optræden også holde tale for

Tid til Fred. Derudover kommer Søsterkoret, som er et kvindekor med rødder på Christiania, samt hornorkesteret Røde Horn, der spiller røde og revolutionære sange. Dagen afsluttes af sangerinden Lizette Lassen der akkompagneret af bluespianisten Esben Just synger for til fællessang og kædedans.

Ved siden af programmet vil der være underholdning for børnene i et hjørne af salen.

– Det er vigtigt for os, at der er plads til at vores børn kan være med. Både fordi der ellers vil være mange kvinder der simpelthen ikke har mulighed for at være med, men jo også fordi kampen også er børnenes, slutter Marie.

Kvinder i Kamps arrangement på kvindernes internationale kampdag finder sted 8. marts fra 14-17 i Christianshavns beboerhus i København. Indgang koster 30 kr. for voksne og er gratis for børn. Der vil være salg af mad og drikke.

Kvinder i Kamps paroler for kvindernes internationale kampdag 2020 er:

- **6 timers arbejdsdag – 30 timers arbejdsuge med fuld løn- og personale kompensation**
- **Minimumsnormeringer nu – for retten til et sammenhængende arbejdsliv og familieliv**
- **Stop volden mod kvinder**
- **Reel ligeløn nu – reelle lønstigninger**
- **Skrot de asociale reformer**
- **Stop privatisering og nedskæringer – flere varme hænder**
- **Væk med ghettopakken – For en billig bolig til alle**
- **Stop dansk krigsdeltagelse**
- **International solidaritet med kvinders kamp i hele verden**

KVINDERNES INTERNATIONALE KAMPDAG

MARTS 2020

6 timers arbejdsdag – 30 timers arbejdsuge med fuld løn- og personale kompensation

Minimumsnormeringer nu – for retten til et sammenhængende arbejdsliv og familieliv

Stop volden mod kvinder

Reel Ligeløn nu – reelle lønstigninger

Skrot de asociale reformer

Stop privatisering og nedskæringer – flere varme hænder

Væk med ghettopakken. For en billig bolig til alle

Stop dansk krigsdeltagelse

International solidaritet med kvinders kamp i hele verden

Søndag den 8. marts 2020 kl 14-17 i Christianshavns Beboerhus.

Arrangører: Kvinder i kamp København

Alle er velkomne – både kvinder, mænd og børn.

Krigsoprustning på München-konference – og en stærk mobilisering mod krig og krigsøvelsen Defender Europe 2020

20. februar 2020

På den såkaldte sikkerhedskonference i München stod europæiske politiske ledere frem som fortalere for at gøre EU-landene krigsberedte og klar til at hævde kapitalens interesser og lebensraum i Mellemøsten, Afrika og mod Rusland og Kina – både gennem NATO og EU. På gaden blev der demonstreret mod krigsforberedelserne. D. 17. februar startede også de første skridt til den enorme krigsøvelse Defender Europe, der med hovedvægten i april-maj vil træne USA's krig i Europa mod Rusland. Antikrigsbevægelsen i Tyskland mobiliserer.

EU-politikere som Frankrigs præsident Emmanuel Macron og Tysklands forbundsformand Frank-Walter Steinmeier var hovedtalere på konferencen i München. De bakker fuldt op om NATO's krigsoprustning og går samtidig i brechen for at Europa skal træde frem på verdensscenen som en selvstændig imperialistisk militærmagt. "Wetstlesness" – for lidt Vesten i verden "Wetstlesness" var overskriften for hele konferencen. Et udtryk for at den vestlige imperialisme ruster til øget offensiv mod sine konkurrenter Rusland og Kina. Offensiven dækker sig ind under et ideologisk skjold, hvor det hedder sig, at 'vi ikke gør nok for at nedkæmpe autoritære regimer', 'ikke gør nok for at skabe fred i Syrien', 'er for lidt sikre på egne værdier'. Europa skal være "Weltpolitikfähig" – klar til at indtage pladsen som stormagt, og Macron lagde

ikke et pyntelag af fredsløgne omkring budskabet, da han sagde:

"Europa har brug for for en strategi for at kunne følge med i konkurrencen mellem USA, Rusland og Kina".

Den økonomiske rivalisering følges op af militære krigsforberedelser, og Macron fortsatte: med at forklare, at Europa ellers ikke være i stand til "selv at forsvare sine interesser i Afrika, i Mellemøsten og overfor Rusland".

Og: "Hvis vi ikke har et råderum for handling, har vi heller ingen troværdighed i vores udenrigspolitik". Altså en kontant milliardoprustning for en offensiv krigsmaskine – og herunder at Europa i fremtiden skal råde over egne atomvåben.

Protest mod militærøvelsen Defender Europe 20

Denne imperialistiske rivalisering skaber stor fare for verdens folk. Men den sker ikke uden modsvar. I Tyskland er antikrigsbevægelsen levende og aktiv. Konkret vil den i den nærmeste tid mobilisere imod NATO-krigsøvelsen Defender Europe 20. Der vil blive protesteret og lavet blokader mod de omfattende troppetransporter gennem Tyskland, som øvelsen går ud på.

Defender Europe er en massiv krigsøvelse, hvor 20.000 amerikanske soldater vil blive indsat fra USA og slutte sig til 9.000 amerikanske soldater, der allerede er udstationeret i Europa. 8.000 soldater fra de 17 europæiske deltagerlande vil desuden deltage i øvelsen der bevæger tropper og materiel gennem 10 lande.

Defender Europe er en øvelse i krig i Europa. USA landsætter her et stort antal tropper, kampvogne og andet materiel i europæiske havne – og koordinerer med NATO og EU i Europa. EU forventer at sætte et større millionbeløb af i deres kommende budget til ombygning af infrastrukturen.

Der trænes i transport ad veje, jernbaner og flytrafik. Der vil blive øvet med faldskærme, krydsning af floder mm.

Hoveddelen af øvelsen vil ligge i april-maj. På siden Stop Defender 2020 vurderer de, at øvelsens placering op mod Ruslands vestgrænse i sig selv indebærer en fare for en direkte konfrontation mellem NATO og Rusland. Og som vi tidligere har set det i NATO's øvelser ligger der også en historisk provokation. Datoen for øvelsen markerer 75-året for Den Røde Hærs befrielse af Europa fra fascismen.

Protester i tyske byer efter højre-ekstreme mord – Nej til Naziterror!

20. februar 2020

Arbeit Zukunft, netavis for "Organisationen for opbygning af et kommunistisk parti i Tyskland" kommer i dag med denne opfordring til at bakke op om protesterne mod Naziterror i Tyskland på baggrund af de seneste brutale højreekstremistiske mord i Tyskland med ni dræbte. En racistisk terror der har påfaldende lighed med myrderierne i moskeer i Christchurch i New Zealand og med Breiviks ekstreme angreb på ungdommen på Utøya i Norge

Naziterror i Tyskland er en realitet!

Ni mennesker er myrdet i to barer i Hanau af brutal højreekstrem tysker

Deltag i de spontane samlinger mod højreorienteret terror i mange byer i aften! Forhør jer lokalt!

Efter de forfærdelige og åbenlyst brutale, hensynsløse mordangreb i går aftes (19. februar 2020) blev den "mistænkte" gerningsmand og "en anden person", hans mor fundet død af politiet i hans lejlighed.

Først kom den sædvanlige pressedækning om uklar baggrund og motiv, med fortsat betoning af "Shisha-Barer", med antydninger af opgør i et kriminelt miljø blandt de myrdede mennesker. Derefter kom den føderale anklager ud om morgenen den 20. februar med en rapport om det der allerede lå i luften – FAZnet: "Om morgenen rapporterede dpa at ifølge informationer fra sikkerhedskredse var der fundet et tilståelsesbrev og en video. Begge vil nu blive evalueret. Rigsadvokaten har overtaget efterforskningen. Åbenbart har gerningsmanden, Tobias R, handlet ud fra højreekstremistiske motiver".

I Bild var man ikke "distanceret" og bragte den drastiske overskrift "Gerningsmand myrdede ud fra højreradikale motiver".

Her blev det også annonceret at gerningsmanden Tobias R. havde jagttegn. Våben og anden ammunition blev fundet i hans bil.

Vores medfølelse går til de dræbtes familier. Højreradikal terrorisme er en skræmmende realitet!

Hanau: Rechtsradikaler Amok!

Der Nazi-Terror in Deutschland ist Realität! Neun ermordete Menschen in zwei Hanauer Bars, erschossen durch einen brutalen rechtsradikalen Deutschen.

Nach den so fürchtbaren wie offensichtlich brutalen, rücksichtslosen Mordanschlägen am 19.2.20 um ca. 22:00 Uhr wurden der „mutmaßliche“ Täter und seine Mutter von der Polizei tot in dessen Wohnung aufgefunden.

Zunächst das übliche Drucken über angeblich unklare Hintergründe und Motive, das ständige Betonen von „Shisha-Bars“, um einen möglichst kriminelles Milieu der ermordeten Personen nahezulegen, Dann rückte die Bundesanwaltschaft am Morgen des 20.02. mit der Meldung heraus, die eigentlich sofort in der Luft lag. FAZ.net: „Am Morgen berichtete die dpa, dass nach

Informationen aus Sicherheitskreisen ein Bekennerschreiben und ein Video gefunden worden sind. Beide würden nun ausgewertet. Der Generalbundesanwalt hat die Ermittlungen übernommen. Offenbar hat der Täter, Tobias R., aus rechtsextremistischen Motiven gehandelt.“

Statt Terroranschlag wird in den Medien von „Schießerei“ geredet. Bild.de gibt sich nicht so „distanziert“ und titelt drastisch: „Täter mordete aus rechtsradikalen Motiven!“

DURCH: POGROME - ASYLGESETZ - ABSCHIEBUNG - GEISTIGE BRANDSTIFTUNG

Der Täter Tobias R. besaß einen Jagdschein. In seinem Wagen wurden weitere Waffen und Munition gefunden...

Unser Mitgefühl gilt den Familien der Ermordeten.

Der rechtsradikale Terrorismus aber ist erschreckende Realität! Wir protestieren gegen die ständige Verharmlosung und Duldung offensichtlich gewalttätiger und terroristischer Strukturen der Nazis!

Aus „Das wird man ja wohl noch mal sagen dürfen“ wird „Das wird man ja noch mal machen dürfen“!

Zum rechten Terroranschlag in Hanau Unter dem Motto „Das wird man ja wohl noch mal sagen dürfen“ rollt seit Jahren eine rechtsradikale Hetzwelle über unser Land. Bis tief hinein in die „bürger-

liche Mitte“ (siehe Bildmontage) und zur A-Sozialdemokratie waren Ausländer und Flüchtlinge ein „Problem“.

In diesem Land geborene Menschen, also Deutsche, wurden ausgegrenzt zu „Ausländern“, weil sie anders aussahen. Ihnen wurde und wird abgesprochen, Deutsche zu sein. Rassismus und Hass wurden so langsam immer mehr salonfähig.

Der NSU und sein Mordterror wurden u.a. durch rund 200.000 DM mit ermöglicht, die vom Verfassungsschutz an einen ihrer V-Leute gezahlt wurden. Der baute damit in Thüringen ein Terrornetzwerk auf, aus dem der NSU hervorging.

In den letzten zwei Jahren sind mehrere Terrornetzwerke um Uniter, Nordkreuz, Südkreuz und ähnlich Gruppierungen bekannt geworden. Trotz Todeslisten, Anschlagsvorbereitungen, riesigen Waffenfunden wird immer von „Einzelfällen“

geredet. Ermittlungen werden eingestellt, kleine Geldstrafen verhängt. Und alles geht weiter. Zuletzt haben der Terroranschlag von Halle und die Ereignisse in Thüringen mehr als deutlich gemacht, wie weit die Rechtsentwicklung in diesem Land gediehen ist.

Da gegen müssen wir mobilisieren!
Verbot aller faschistischen Organisationen und Propaganda!

ARBEIT ZUKUNFT
Kontakt zu uns:
Verlag AZ,
Postf. 401051,
70410 Stuttgart
oder
info@arbeit-zukunft.de
Du kannst gern 2 Probeexemplare unserer Zeitung „Arbeit Zukunft“ kostenlos anfordern.
www.arbeit-zukunft.de

V.i.S.d.P.: D.Möller, Verlag AZ, Postfach 401051, 70410 Stuttgart, www.arbeit-zukunft.de E-Mail: info@arbeit-zukunft.de, Tel. 07159-4200114 Fax 07159-4200175

Vi protesterer mod den konstante nedtoning og tolerance overfor nazisternes åbenlyse voldelige og terroristiske strukturer!

Oversat fra Arbeit Zukunft

Flyer mod Nazi terrorismen udgivet af Arbeit Zukunft:

Fælles kamp og organisering nedefra giver resultater!

22. februar 2020

Uden overenskomststrejken i 1985 og uden samling nedefra omkring kravet der dengang lød "35 timer med fuld lønkompensation" havde vi aldrig opnået at komme fra 40 timer til 37 timer i 1987. Den slags erfaringer er det værd at kigge tilbage her midt i OK20. Intet opnås uden kamp, og initiativet kan ikke overlades til fagtoppen, hvis mærkbare resultater skal hjem. Det fremgår tydeligt, at de hidtidige forlig og de minimale resultater – nu også på transportområdet.

Ved OK-forhandlingerne 2020 ser vi et opsplittet forhandlingsbillede, hvor ingen fælles krav samler og bygger op til en samlet solidaritet og kamp for alle. Metal kører en kampagne for et Ja, selvom kun enkelte overenskomster er i hus, og i sidste ende er fagtoppen parat til at acceptere en sammenkædning, der ophøjer et elendigt gennembrudsforlig til at sætte standarden for alle.

En overenskomst hvor de minimale lønstigninger og 1 % på en fritvalgskonto hurtigt vil fordampe som dug i solen, og slet ikke modsvarer efterslæbet fra rækken af minus-overenskomster og virksomhedernes milliardoverskud.

OK '85 – strejker og blokader blev organiseret nedefra på fælles krav

Historien var kort fortalt sådan, at LO-ledelsen op til OK-forhandlingerne i 1985 først forsøgte at få en studehandel med Schlüter regeringen om at regeringen skulle vise imødekommenhed overfor nedsat arbejdstid – uden lønkompensation. Så ville LO til gengæld sikre ro på arbejdsmarkedet ved

hjælp af trepartsforhandlinger. Schlüter afviste, og LO-ledelsen stod mere eller mindre afklædt. Herefter opstillede LO-ledelsen vage og upræcise krav. De stillede kravet om nedsat arbejdstid, men uden at sætte timer på, og uden lønkompensation.

De opstillede et upræcist lønkrav, der blot blev formuleret som 'gennemførelse af et lavtlønsværn'.

I foråret '84 blev der på arbejdspladser og i klubber derimod rejst præcise og fælles krav: 35 timers arbejdsuge med fuld lønkompensation – generelle lønforhøjelser og 65 kr som mindsteløn – fuld dyrtidsdækning og – væk med den sorte dagpengereform.

I de tillidsmandsringe der blev opbygget lokalt og på de landsdækkende møder stod to linjer overfor hinanden. Skulle man stole på LO-toppens løfter om at de ville føre kampen, eller skulle der skabes en aktiv og landsdækkende overenskomstbevægelse, der ville organisere for kravene. En del af bevægelsen satte kursen mod at opbygge den aktive bevægelse og kravene blev markeret med aktioner og demonstrationer.

Under hele optakten fastholdt de kræfter der lagde hele kampen i fagtoppens hænder, at intet andet var muligt. Man måtte blot have tiltro til at de klarede ærterne – de overlod til LO-toppen at stå for en 'generalmobilisering' – som LO lovede, men ikke holdt.

De der bestræbte sig på at skabe en kæmpende bevægelse organiseret nedefra blev hængt ud som et lille og ubetydeligt mindretal. Men det var netop en sådan bevægelse der fik bred tilslutning og blev

den drivende kraft i de efterfølgende strejker og blokader.

Parallellen til i dag

Der er åbenlyst paralleller til i dag. Nu er flere overenskomstresultater landet, og de ligner indtil videre Industriforliget, der som gennembrudsforlig sætter rammerne. Mange enkeltpersoner har klart vendt tommelfingeren nedad og siger Nej. Det samme har de store industriafdelinger i Aalborg, Randers og Horsens til industriens forlig og nu ved Transport-forliget, der netop er indgået har både Aalborg og Randers været hurtigt ud med et Nej. Der er opnået alt for lidt!

Nej'et kommer fra medlemmerne, klubber og enkelte afdelinger, mens fagtoppen er klar til at indgå arbejdsog sivevernlige forlig. De sidder selv med direktørlønninger og befinder sig milevidt fra medlemmernes situation og dagligdag.

Igen, som i '85 er det en organisering på tværs af fag og blandt medlemmerne og klubber og de afdelinger der bakker deres medlemmers interesser op der kan ændre på resultatet. Fagtoppen ønsker

udvikling må brydes gennem en fælles modstand imod det elendige resultat der så tydeligt tegner sig.

ingen konflikt og bruger ikke engang strejkevåbnet som en trussel i forhandlingerne. Men reelt er det jo kun den trussel der kan rykke noget ved forhandlingsbordet og det endelige resultat.

Ligesom i '85 er der brug for at solidariteten udvikles nedefra på tværs af faggrupper og brancher og sætter handling bag kravene med faglige møder, aktioner og organisering af en fælles Nej-kampagne med opstilling af fælles krav der kan kæmpes for. Bliver en konflikt og strejker nødvendig skyldes det ikke 'uro-og ballademagere', men at kravene ikke er indfriet.

Også erfaringerne fra de offentlige overenskomster i 2018 må huskes. Her blev musketéreden om én for alle og alle for én pludselig afblæst og alle de aktive der var klar til strejke og solidarisk kamp kunne gå hjem. Og lærerne stod uden en arbejdstidsaftale.

Her i OK20 er det værd at huske på erfaringerne. Fagtoppen forhandler ud fra en grundlæggende ide om classesamarbejde og hensyn til virksomhederne og egne positioner. Fagtoppens magtmonopol til at diktere overenskomstkampen og dens videre

Kvindernes internationale kampdag i Odense

Søndag den 8. marts 2020 kl.
14.00-16.00

Skibhusvej 100, 5000 Odense
C, Danmark

Billedet er fra 8.marts i Odense sidste år